

VLAAMSE *R*EGULATOR VOOR DE MEDIA

KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

ZAAK VAN

Frank Vanhecke t. NV VRT

BESLISSING
nr. 2007/0032

26 juni 2007

In de zaak van Frank VANHECKE tegen NV VRT,

De Vlaamse Regulator voor de Media (kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr K. RIMANQUE, *voorzitter*,
Dhr J. KAMOEN, *ondervoorzitter*,
Dhr M. DANNEELS,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Dhr H. VAN HUMBEECK,
Dhr M. VAN NIEUWENBORGH, *leden*,

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 26 juni 2007,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

Feiten en procedure

1. Met een aangetekende brief van 21 mei 2007 dient de heer Frank Vanhecke, lijsttrekker voor de Senaat van de politieke partij Vlaams Belang, wonende Jacobus Van Belleghemstraat 1 te 8310 Assebroek, een klacht in tegen de openbare televisieomroep NV VRT, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is aan de Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

De klacht heeft betrekking op het, volgens de klager, onwettig en discriminerend weren van één van de vier lijsttrekkers van de Senaat, lid van één van de vier grootste Vlaamse partijen, uit twee televisiedebatten op 20 mei en 3 juni 2007 waarop lijsttrekkers voor de nationale kieskring van de Senaat zijn uitgenodigd.

2. Met een brief van 11 juni 2007 heeft VRT gereageerd op de voornoemde klacht.

Door de VRT zijn de dvd's van de bedoelde uitzending van 20 mei en 3 juni 2007 aan de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen bezorgd.

3. Klager en de VRT zijn rechtsgeldig en aangetekend uitgenodigd voor de hoorzitting van 26 juni 2007.

* * *

4. De partijen worden op 26 juni 2007 om 18u15 door de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen gehoord: de klager bij monde van zijn raadsman, Meester Bart SIFFERT en de VRT bij monde van de heer Kris HOFLACK, hoofdredacteur duiding en mevrouw Merel JANSSEN, juridisch adviseur.

Over de ontvankelijkheid van de klacht

5. Ter zitting werpt de VRT op dat de klacht niet ontvankelijk is omdat op het ogenblik van de klacht de uitzendingen nog niet hadden plaatsgevonden.

Beoordeling.

Mede met de klager neemt de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen aan dat, op het ogenblik van de neerlegging van de klacht, de deelnemers, die aan de debatten zouden kunnen deelnemen, reeds waren aangekondigd en bijgevolg reeds gekend waren. Het is gebleken dat nadien effectief alleen die personen aan de debatten hebben deelgenomen en dat die debatten zijn uitgezonden.

De exceptie wordt bijgevolg afgewezen.

Over het verzoek tot wraking.

6.1. Ter zitting stelt de raadsman van de klager dat hij, na kennis genomen te hebben van de hoedanigheden van de leden van de kamer, een aantal onder hen wenst te wraken op grond van artikel 828, 11°, van het Gerechtelijk Wetboek, omdat die leden ten overstaan van de klager een "hoge graad van vijandschap" hebben vertoond. Hij zet in essentie uiteen dat een aantal uitgevers geweigerd zouden hebben advertenties van de klager in hun dagbladen op te nemen en voegt er aan toe dat de geviseerde leden van de kamer weliswaar journalisten zijn, doch dat de bedoelde uitgevers toch hun "broodheren" zijn. Hij wenst om die redenen, de journalisten Désirée DE POOT en Matthias DANNEELS, leden van de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen, te wraken.

6.2. In antwoord daarop merkt Mevrouw DE POOT op dat de krant waarvoor zij werkt geweigerd had verkiezingsadvertenties van de heer VANHECKE te plaatsen wegens het laattijdig verzoek hiertoe en niet om politieke of ideologische gronden. De krant heeft na een procedure in

kortgeding dan ook de advertentie geplaatst. Mevrouw DEPOOT voegt er aan toe journalist te zijn en in die zaak noch tussengekomen, noch geconsulteerd te zijn.

De heer DANNEELS verklaart dat hij als journalist bij zijn krant helemaal niet is tussengekomen in de problematiek van de advertenties.

Beoordeling.

6.3. Een “hoge graad van vijandschap” veronderstelt duidelijke aanwijsbare feiten die met voldoende zekerheid aantonen dat een gewraakte persoon dermate haat of animositeit in zich draagt dat hij daardoor zijn oordeel zou wijzigen.

In deze steunt de klager zich op de loutere vaststelling dat de uitgeversgroep waarbij de betrokkenen als -onafhankelijke - journalisten tewerkgesteld zijn, in geschillen zouden verwickeld zijn met de politieke partij waartoe de klager behoort, om van een “hoge graad van vijandschap” vanwege de gewraakten te gewagen tegen verzoeker.

De klager geeft verder geen enkel duidelijk aanwijsbaar feit aan dat met een voldoende graad van zekerheid aantoont dat er tussen de door hem gewraakte leden en zijn persoon een dermate haat en animositeit bestaat dat die leden daardoor in hun oordeel zouden worden beïnvloed. Zijn verzoek tot wraking wordt bijgevolg afgewezen als kennelijk ongegrond.

Over de gegrondheid van de klacht

7.1. De klager voert aan dat in de aanloop naar de verkiezingen voor de Kamer en de Senaat van 10 juni 2007, de openbare omroep VRT beslist heeft om twee ruim aangekondigde debatten te organiseren met de lijsttrekkers voor de nationale kieskring van de Senaat.

Hij stelt dat hij niet werd uitgenodigd om aan die debatten deel te nemen zodat het uitzenden ervan volgens hem een inbreuk vormt op artikel 111bis, § 1 en § 2 van de decreten van 4 maart 2005 betreffende de radio-omroep en de televisie (hierna: het Mediadecreet).

De klager stelt dat sedert vele jaren door de wil van de Vlaamse kiezer de politieke partijen: het Vlaams Belang, de CD&V, SPA en VLD de vier grootste partijen in Vlaanderen zijn. Deze partijen vertegenwoordigen ook volgens hem een duidelijke ideologische strekking, namelijk de

Vlaamsnationale, de christendemocratische, de socialistische en de liberale strekking.

Door de klager als lijsttrekker voor de Senaat als enige te weren uit die debatten, discrimineert men volgens hem de Vlaamsnationale ideologische politieke strekking ten opzichte van de drie andere ideologische strekkingen en respecteert men niet de geest van politieke en onpartijdige onpartijdigheid die door de wetgever aan de openbare omroep werd opgelegd.

De stelling van de VRT dat zij enkel 'kandidaat-premiers' uitnodigt, vormt, volgens de klager, een onwettige discriminerende inbreuk op het Mediadecreet, die onmogelijk als objectief te verantwoorden valt. In Vlaanderen vinden er geen rechtstreekse verkiezingen plaats voor eerste-minister het criterium 'kandidaat-premier' is dus, steeds volgens verzoeker, door de VRT zelf bedacht en mist elke wettige grond.

De klager is de mening toegedaan dat door te verklaren dat het een 'kanseliersverkiezing' wordt, waarbij de vraag is wie er premier wordt - Leterme, Verhofstadt of Vande Lanotte - en vervolgens de debatten te organiseren met uitsluiting van de Vlaamsnationale strekking, de VRT tracht om actief het resultaat van de verkiezingen in dit land te beïnvloeden.

De klager vraagt ten slotte de VRT te verplichten de uitspraak van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen integraal uit te zenden.

7.2. Met een brief van 11 juni 2007 antwoordt de VRT hierop dat de klager ten onrechte de kwestieuze debatten isoleert en dat de VRT een ruim aanbod, met name een honderdtal programma's voor radio en TV, aan verkiezingsprogramma's en verkiezingsinformatie heeft.

De verplichting tot onpartijdigheid en het verbod van discriminatie betekent, volgens de VRT, niet dat in alle uitzendingen alle relevante standpunten aan bod moeten komen.

De VRT stelt voorts dat de kwestieuze debatten gingen over Vlaamse kandidaat premiers en niet, zoals verzoeker er van uitgaat, tussen de "lijsttrekkers voor de nationale kieskring van de Senaat.

De VRT nieuwsdienst beschikt ten slotte bij de selectie van zijn gasten over een "ruime vrijheid" en kan daarbij selecteren "hetzij in functie van hun persoonlijkheid, hun betrokkenheid bij het behandelde nieuwsfeit of als vertegenwoordiger van een politieke strekking".

Ter zitting beklemtoont de VRT nog dat de klager wel in andere programma's aan bod is gekomen en zichzelf nooit opgeworpen heeft als kandidaat premier.

Beoordeling

7.3. Luidens artikel 6, § 2, van het Mediadecreet heeft de VRT als openbare omroep de opdracht om in al zijn programma's te streven naar een zo groot mogelijke kwaliteit, professionaliteit, creativiteit en originaliteit, zodat de programma's tot de verdere ontwikkeling van de identiteit en de diversiteit van de Vlaamse cultuur en van een democratische en verdraagzame samenleving en via de programma's, bijdragen tot een onafhankelijke, objectieve en pluralistische opinievorming in Vlaanderen. Hij moet luidens diezelfde bepaling streven naar een leidinggevende rol op het gebied van informatie en cultuur. Hij moet er ook voor zorgen de geloofwaardigheid van de openbare omroep veilig te stellen.

Wanneer voor een publiek debat beroep wordt gedaan op politieke mandatarissen beschikt de VRT over een ruime vrijheid bij de selectie van de uitgenodigde gasten, hetzij in functie van hun verantwoordelijkheden of van hun persoonlijkheid, hetzij als vertegenwoordiger van een politieke stekking.

Die laatste vrijheid is evenwel in het licht van het verbod van discriminatie en de plicht van onpartijdigheid niet onbegrensd. De selectie die wordt gemaakt, moet op een redelijke en objectieve manier journalistiek en inhoudelijk kunnen worden verantwoord in functie van het gekozen onderwerp.

Alhoewel het aan de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen niet toekomt zich in de plaats te stellen van de VRT, dient hij niettemin na te gaan of er voor de gemaakte selectie een redelijke en objectieve verantwoording wordt gegeven.

De Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen stelt vast dat de VRT in zijn brief van 11 juni 2007 zelf aanvoert dat de betwiste uitzendingen debatten betroffen "tussen de Vlaamse kandidaat premiers" en dat hij zich hiervoor heeft laten leiden door andere media waarin is "aangenomen dat er drie Vlaamse kandidaten zijn voor het premierschap".

Zonder afbreuk te doen aan artikel 7 van het Mediadecreet, luidens welk de VRT autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vaststelt, blijft voor de VRT toch te verplichting bestaan, de verplichtingen opgelegd in artikel 111bis van het Mediadecreet na te komen op een wijze die in overeenstemming is met voornoemd artikel 6, § 2.

De openbare omroep moet bijgevolg ook afstand kunnen nemen van wat door andere media gebeurlijk wordt aangevoerd en dat bij het overnemen ervan, zijn eigen geloofwaardigheid en zijn roeping om tot een

onafhankelijke, objectieve en pluralistische opinievorming in Vlaanderen bij te dragen, in het gedrang kan brengen.

De vrijheid geboden door artikel 7 van het Mediadecreet, staat er bijgevolg niet aan in de weg dat, in het bijzonder in een verkiezingsperiode, zulks voor de openbare omroep geenszins een vrijbrief kan betekenen om bij het informeren van het publiek via intense aankondigingen en bij het rechtstreeks uitzenden van televisiedebatten, aan dat publiek een dergelijke invulling aan het begrip verkiezingen te verschaffen waardoor de aard zelf van de verkiezingen wordt gedenatureerd en waardoor bij het publiek de indruk kan gewekt worden dat verkiezingen volkomen gepersonaliseerd zijn.

In het federale België worden immers geen premiers verkozen, doch wel de vertegenwoordigers van de burgers in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat.

Doordat de VRT twee televisiedebatten heeft georganiseerd tussen uitsluitend zogenaamde, door andere media, gedoodverfde kandidaat premiers, waarin méér dan een indruk is verwekt dat de inzet van de verkiezingen niet was: de democratische verkiezing van de vertegenwoordigers van de burgers in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat, doch een 'kanseliersverkiezing', heeft de VRT een niet objectief en derhalve een niet redelijk verantwoord onderscheid gecreëerd voor een gelijke categorie van personen.

De gelijke categorie van personen zijn in deze de kandidaten lijsttrekkers van de Senaat. Slechts drie ervan, die als kandidaat premiers zijn opgevoerd, zijn in de kwestieuze debatten aan bod kunnen komen. Zulks doet overigens niets af aan de vaststelling dat de klager bij andere debatten wel aan bod is gekomen, weze het meestal met andere kandidaten die niet als kandidaat lijsttrekker voor de Senaat opkwamen.

Het door de VRT aangegeven criterium om dit onderscheid te rechtvaardigen is in dit specifieke geval geen objectief en redelijk verantwoord criterium en stemt niet overeen met de aan de VRT opgedragen vereiste zorg voor een objectieve en pluralistische opinievorming.

De VRT heeft aldus de verplichtingen van niet-discriminatie en van politieke en ideologische onpartijdigheid, voortvloeiend uit artikel 111bis van het Mediadecreet, niet nagekomen.

De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen is van oordeel dat een enkele waarschuwing volstaat om de voornoemde miskenning te sanctioneren.

OM DEZE REDENEN, DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Verklaart de klacht van de heer Frank Vanhecke ontvankelijk en gegrond.

Legt aan NV VRT de in artikel 176bis, § 1, van het Mediadecreet bepaalde sanctie van waarschuwing op.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 26 juni 2007.

M. VAN LOKEREN
griffier

K. RIMANQUE
voorzitter

<p>Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.</p>
